א כִּי־תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־
אֹיְבֶךָ וְרָאִיתָ סוּס וָרֶכֶב עַם רַב מִמְּךָ לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי־יְהוָה
ב אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ הַמַּעֲלֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וְהָיָה כְּקָרְבְּכֶם אֶל־
ג הַמִּלְחָמָה וְנִגַּשׁ הַכֹּהֵן וְדִבֶּר אֶל־הָעָם: וְאָמַר אֲלֵהֶם שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל אַתֶּם קְרֵבִים הַיּוֹם לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבֵיכֶם אַל־יֵרַךְ
ד לְבַבְכֶם אַל־תִּירְאוּ וְאַל־תַּחְפְּזוּ וְאַל־תַּעַרְצוּ מִפְּנֵיהֶם: כִּי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם הַהֹלֵךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם־אֹיְבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ
ה אֶתְכֶם: וְדִבְּרוּ הַשֹּׁטְרִים אֶל־הָעָם לֵאמֹר מִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה
בַיִת־חָדָשׁ וְלֹא חֲנָכוֹ יֵלֶךְ וְיָשֹׁב לְבֵיתוֹ פֶּן־יָמוּת בַּמִּלְחָמָה
ו וְאִישׁ אַחֵר יַחְנְכֶנּוּ: וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר נָטַע כֶּרֶם וְלֹא חִלְּלוֹ יֵלֶךְ
ז וְיָשֹׁב לְבֵיתוֹ פֶּן־יָמוּת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יְחַלְּלֶנּוּ: וּמִי־
הָאִישׁ אֲשֶׁר אֵרַשׂ אִשָּׁה וְלֹא לְקָחָהּ יֵלֶךְ וְיָשֹׁב לְבֵיתוֹ פֶּן־יָמוּת
ח בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִקָּחֶנָּה: וְיָסְפוּ הַשֹּׁטְרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם
וְאָמְרוּ מִי־הָאִישׁ הַיָּרֵא וְרַךְ הַלֵּבָב יֵלֶךְ וְיָשֹׁב לְבֵיתוֹ וְלֹא יִמַּס
ט אֶת־לְבַב אֶחָיו כִּלְבָבוֹ: וְהָיָה כְּכַלּוֹת הַשֹּׁטְרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם
וּפָקְדוּ שָׂרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם:

כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מַחֲנֶךָ לְהַצִּילְךָ וְלָתֵת
אֹיְבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מַחֲנֶיךָ קָדוֹשׁ וְלֹא־יִרְאֶה בְךָ עֶרְוַת דָּבָר
יא וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ: לֹא־תַסְגִּיר עֶבֶד אֶל־אֲדֹנָיו אֲשֶׁר־
יִנָּצֵל אֵלֶיךָ מֵעִם אֲדֹנָיו: עִמְּךָ יֵשֵׁב בְּקִרְבְּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר
יב בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בַּטּוֹב לוֹ לֹא תּוֹנֶנּוּ:
יג הַשְּׁמֶר בְּנֶגַע־הַצָּרַעַת לִשְׁמֹר מְאֹד
וְלַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר־יוֹרוּ אֶתְכֶם הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִם
יד תִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת: זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמִרְיָם
בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם: כִּי־תַשֶּׁה בְרֵעֶךָ
טו מַשָּׂאת מְאוּמָה לֹא־תָבֹא אֶל־בֵּיתוֹ לַעֲבֹט עֲבֹטוֹ: בַּחוּץ
תַּעֲמֹד וְהָאִישׁ אֲשֶׁר אַתָּה נֹשֶׁה בּוֹ יוֹצִיא אֵלֶיךָ אֶת־הָעֲבוֹט
טז הַחוּצָה: וְאִם־אִישׁ עָנִי הוּא לֹא תִשְׁכַּב בַּעֲבֹטוֹ: הָשֵׁב תָּשִׁיב
לוֹ אֶת־הָעֲבוֹט כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְשָׁכַב בְּשַׂלְמָתוֹ וּבֵרֲכֶךָ וּלְךָ
יז תִּהְיֶה צְדָקָה לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: לֹא־תַעֲשֹׁק
שָׂכִיר עָנִי וְאֶבְיוֹן מֵאַחֶיךָ אוֹ מִגֵּרְךָ אֲשֶׁר בְּאַרְצְךָ בִּשְׁעָרֶיךָ:
יח בְּיוֹמוֹ תִּתֵּן שְׂכָרוֹ וְלֹא־תָבוֹא עָלָיו הַשֶּׁמֶשׁ כִּי עָנִי הוּא וְאֵלָיו
הוּא נֹשֵׂא אֶת־נַפְשׁוֹ וְלֹא־יִקְרָא עָלֶיךָ אֶל־יְהוָה וְהָיָה בְךָ
יט חֵטְא: לֹא־יוּמְתוּ אָבוֹת עַל־בָּנִים וּבָנִים לֹא־
יָמוּתוּ עַל־אָבוֹת אִישׁ בְּחֶטְאוֹ יוּמָתוּ: לֹא תַטֶּה
כ מִשְׁפַּט גֵּר יָתוֹם וְלֹא תַחְבֹּל בֶּגֶד אַלְמָנָה: וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ
בְּמִצְרַיִם וַיִּפְדְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ לַעֲשׂוֹת
כא אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה: כִּי תִקְצֹר קְצִירְךָ בְּשָׂדֶךָ וְשָׁכַחְתָּ
עֹמֶר בַּשָּׂדֶה לֹא תָשׁוּב לְקַחְתּוֹ לְגֵר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה יִהְיֶה
כב לְמַעַן יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ: כִּי
תַחְבֹּט זֵיתֶךָ לֹא תְפָאֵר אַחֲרֶיךָ לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה יִהְיֶה:
כג כִּי תִבְצֹר כַּרְמְךָ לֹא תְעוֹלֵל אַחֲרֶיךָ לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה יִהְיֶה:
כד וְזָכַרְתָּ כִּי־עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ לַעֲשׂוֹת
אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה:

אמר ר"ל מאי דכתיב °והיה אמונת עתיך חוסן ישועות חכמת ודעת וגו' אמונת זה סדר זרעים עתיך זה סדר מועד חוסן זה סדר נשים ישועות זה סדר נזיקין חכמת זה סדר קדשים ודעת זה סדר טהרות ואפ"ה °יראת ה' היא אוצרו אמר רבא בשעה שמכניסין אדם לדין אומרים לו *נשאת ונתת באמונה °קבעת עתים לתורה עסקת בפו"ר צפית לישועה פלפלת בחכמה הבנת דבר מתוך דבר ואפ"ה אי יראת ה' היא אוצרו אין אי לא אלא משל לאדם שאמר לשלוחו העלה לי כור חיטין לעלייה הלך והעלה לו א"ל עירבת לי בהן קב חומטין א"ל לאו א"ל מוטב אם לא העליתה: תנא דבי ר"י *מערב אדם קב חומטין בכור של תבואה ואינו חושש:

אָמַר ר' שִׁמְעוֹן
°וּמָה אִם מְרִים הַצַּדֶּקֶת שֶׁלֹּא נִתְכַּוְּנָה לוֹמַר לָשׁוֹן הָרָע אֶלָּא
דִּבְּרָה בְּשֶׁבִיל פְּרִיָּה וְרִבְיָה כָּךְ הִגִּיעַ אוֹתָהּ, הָרְשָׁעִים
שֶׁמִּתְכַּוְּנִים לוֹמַר לָשׁוֹן הָרָע עַל חֲבֵרֵיהֶן לַחְתֹּךְ אֶת חַיֵּיהֶם
עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שֶׁיַּחְתֹּךְ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת לְשׁוֹנָם,
שֶׁנֶּאֱמַר (שם כ״ב ז) יַכְרֵת ה' כָּל שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת וגו'. אָמַר הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא בָּעוֹלָם הַזֶּה עַל יְדֵי שֶׁהָיוּ בֵּינֵיכֶם בַּעֲלֵי לָשׁוֹן הָרָע סִלַּקְתִּי אֶת שְׁכִינָתִי
מִבֵּינֵיכֶם, שֶׁנֶּאֱמַר (שם נ״ו יב) רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים, אֲבָל לָעָתִיד לָבֹא שֶׁאֲנִי עוֹקֵר יֵצֶר
הָרָע מִבֵּינֵיכֶם, שֶׁנֶּאֱמַר (יחזקאל לו כ״ו) וַהֲסִרֹתִי אֶת לֵב הָאֶבֶן מִבְּשַׂרְכֶם,
אֲנִי מַחֲזִיר שְׁכִינָתִי בֵּינֵיכֶם, מִנַּיִן
שֶׁנֶּאֱמַר (יואל ג׳ א) וְהָיָה אַחֲרֵי כֵן
אֶשְׁפּוֹךְ אֶת רוּחִי עַל כָּל בָּשָׂר
וגו', וּמִתּוֹךְ שֶׁאֲנִי מַשְׁרֶה שְׁכִינָתִי
עֲלֵיכֶם כֻּלְּכֶם זוֹכִין לְתוֹרָה וְיוֹשְׁבִין
בְּשָׁלוֹם בָּעוֹלָם, שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה נ״ד יג)
וְכָל בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי ה' וְרַב שְׁלוֹם
בָּנָיִךְ.

ההוא תלמידא דהוה קא אזיל בתריה דרבי ישמעאל ברבי יוסי בשוקא דציון חוייה דקא מפחיד אמר ליה הטאה את דכתיב °פחדו בציון חטאים אמר ליה *והכתיב °אשרי אדם מפחד תמיד אמר ליה ההוא בדברי תורה כתיב יהודה בר נתן הוה שקיל ואזיל בתריה דרב המנונא אתנח אמר ליה יסורים בעי ההוא גברא לארווי אנפשיה דכתיב °כי פחד פחדתי ויאתיני ואשר יגורתי יבא לי והא כתיב אשרי אדם מפחד תמיד ההוא בדברי תורה כתיב

(ח) וכפר להם הדם. הכתוב מכבדם שמשגשו כן יכופר להם העון: (ט) ותתה תבער. (כתובות לז) מגיד שאם נמלא ההורג אחר שנפערפה העגלה הרי זה יהרג והוא היסר בעיני ה': חסלת פרשת שפטים (י) כי תצא למלחמה. במלחמת הרשות הכתוב מדבר שבמלחמת מצוה ישראל אין נומר ושבית שביו שהרי כבר נאמר לא תחיה כל נשמה: ושבית שביו. לרבות כנענים שבתוכה אע"פ שהם מז' אומות: (יא) אשת. אפילו אשת איש: ונקחת לך לאשה. לא דברה תורה אלא כנגד יצה"ר שאם אין הקב"ה מתירה ישאנה באיסור אבל אם נשאה סופו להיות שונאה שנאמר אמריו כי מהיין נמים וגו' וסופו להוציא ממנה בן סורר ומורה וכך נסמכו פרשיות אלו: (יב) ועבתה את ציפרניה. מגדלם כדי שתתנוול: (יג) והסירה את שמלת שביה. לפי שהם נאים שהשודדי טוכנים בעתיהם מתקשוטות במלחמה בשביל להזעות אחריה עמהם:

(ד) עני על חסור. דרך האתחלתא בלא זכו היא כעני רוכב על חסור באה בעניותא. הן קבוץ גליות והן בנין ירושלם נעשית סעודה. עפ"י הכתוב: בבכי יבואו ובתחנונים אובילם וכו'. ואפרים בכורי הוא. וברפזוי רבנו „בתחנונים" בחושבנא „משיח בן יוסף", וכן עפ"י הכתוב: דלותי ולי יהושיע, שנאמר על משיח. כן אפרים. וע"ז התפלל דוד שלא יסות כביאור רבנו בחיבורו יהל אור וכן בבנין ירושלים כבתוב ה' ישא ציון ובה יחסו עניי עמו וכו' הכל כדרך עני רוכב על חסור. כל זאת היא באתערותא דלתתא הבאה על דרך הטבע עד שנזכה לעננו שמיא.

יז) [ה] אנשי אמנה. אחד האמצעים העיקרים לקיומה של כל עבודתנו היא הקמת אנשי אמנה, עפ"י חז"ל (שבת קי"ט) כי לא חרבה ירושלם אלא בשביל שפסקו מסגה אנשי אמנה להקים אנשי אמנה.

זהו דוקא תיאור אישי, ועל כל אדם בפרט למדנו ש"אפילו כל העולם כולו אומרים עליך צדיק אתה, היה בעיניך כרשע" ג. וטוב מאד לאדם שיהיה שקוע לחשבון עצמו, ולחטט במומיו הנפשיים ולהביט בעין יפה על אחרים שיוכל באמת להיות ישר במצפונם גם אוצר טוב הסמוי מן העין.

והננו צריכים להחליט, כי כוח כמוס של הצעדה לטובה ישנו בכל המחנות ובכל אישי האומה, וביחוד בכל אלה שהערך הכללי של ישראל ותקותו יקרים להם באיזו מדה שהיא.

נתודע איש אל אחיו בשם ישראל הכללי, לא בשם מפלגתי ומחנתי.

נדע, שיש לנו בכל מחנה הרבה מה לתקן והרבה מה לקבל מהאור והטוב זה מזה, ואז תופיע עלינו האורה העליונה הכללית אשר בה נושע תשועת עולמים, ותתקיים בנו התפילה המוקדשת קודש קדשים, שהננו עתידים להביעה בכל כך המית נפש "ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם".

בחייו ע"י עב הענן של סכלות וגסות הרעיון בענינים הרוחניים המסורים ל. מושגים ברורים וטהורים, דמיונות כוזבים וערבובי דעות הם מחשיכים גם את העולם הפרטי, והם הם גם הגורמים היותר יסודיים להשחתת המדות ולהפסד של סדרי החיים. אבל הרבה יותר וייותר ממה שיוכלו כל אלה לפעול לרעה על מצב הפרט, הם פועלים על מצב הכלל. התעוררות ברורה של חפץ נאמן ע"ד מצב האומה בתור עמידה כללית והנהגה שלמה בכחה העצמי הפנימי על ענייניה וסדרי חייה — לפחות מבית, שזה מונה ביסודם של חיי א"י — א"א שתתכונן ברעיון טהור, אלא על ידי מושגים ברורים וטהורים, ע"י הכנה ישרה מאירה וברורה ביסודי הדעות והאמונות, בצורת הדברים הנוגעים אל הלב ואל הרעיון ובייחוש הבריא אל החיים המעשיים והחברתיים. כל אלה נפגשים לנו בכנסת ישראל רק ודוקא ביחושה לא"י — ע"כ תורת א"י צריכה ועלולה להיות עשירה מאד, בעושר שפע החכמה והנעם-האלהי של זיקוק הדעה העליונה, לרומם את הרוח הפנימי לאורה של תורה בצורה חיה ומבהקת. ושיבת נדחי ישראל לא"י, מחוברת היא בטבעה יחד עם השפעתה של תורת א"י אל הכלל כולו.

יהוה חָנָנוּ לְךָ קִוִּינוּ הֱיֵה זְרֹעָם כ
לַבֹּקְרִים אַף־יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה:
נִשְׂגַּב יהוה כִּי שֹׁכֵן מָרוֹם מִלֵּא צִיּוֹן מִשְׁפָּט
וּצְדָקָה: וְהָיָה אֱמוּנַת עִתֶּיךָ חֹסֶן יְשׁוּעֹת חָכְמַת וָדַעַת יִרְאַת
יהוה הִיא אוֹצָרוֹ:
עַתָּה אָמַר יהוה הַמְּצַרְתִּנִי לַבֹּקֶר אָנָשֵׁא: תַּחֲרוּ חֲשֵׁשׁ
כִּי תֵלְדוּ קַשׁ רוּחֲכֶם אֵשׁ תֹּאכַלְכֶם: וְהָיוּ עַמִּים מִשְּׂרֵפוֹת שִׂיד
קוֹצִים כְּסוּחִים בָּאֵשׁ יִצָּתוּ: שִׁמְעוּ רְחוֹקִים
אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וּדְעוּ קְרוֹבִים גְּבוּרָתִי: פָּחֲדוּ בְצִיּוֹן חַטָּאִים אֲחָזָה
רְעָדָה חֲנֵפִים מִי יָגוּר לָנוּ אֵשׁ אוֹכֶלָה מִי־יָגוּר לָנוּ מוֹקְדֵי
עוֹלָם: הֹלֵךְ צְדָקוֹת וְדֹבֵר מֵישָׁרִים מֹאֵס בְּבֶצַע מַעֲשַׁקּוֹת נֹעֵר
כַּפָּיו מִתְּמֹךְ בְּשֹׁחַד אֹטֵם אָזְנוֹ מִשְּׁמֹעַ דָּמִים וְעֹצֵם עֵינָיו
מֵרְאוֹת בְּרָע: הוּא מְרוֹמִים יִשְׁכֹּן מְצָדוֹת סְלָעִים מִשְׂגַּבּוֹ
לַחְמוֹ נִתָּן מֵימָיו נֶאֱמָנִים:

רָנִּי עֲקָרָה לֹא יָלָדָה פִּצְחִי רִנָּה וְצַהֲלִי
לֹא־חָלָה כִּי־רַבִּים בְּנֵי־שוֹמֵמָה מִבְּנֵי בְעוּלָה אָמַר יהוה:
הַרְחִיבִי מְקוֹם אָהֳלֵךְ וִירִיעוֹת מִשְׁכְּנוֹתַיִךְ יַטּוּ אַל־תַּחְשֹׂכִי
הַאֲרִיכִי מֵיתָרַיִךְ וִיתֵדֹתַיִךְ חַזֵּקִי: כִּי־יָמִין וּשְׂמֹאול תִּפְרֹצִי
וְזַרְעֵךְ גּוֹיִם יִירָשׁ וְעָרִים נְשַׁמּוֹת יוֹשִׁיבוּ: אַל־תִּירְאִי כִּי־לֹא
תֵבוֹשִׁי וְאַל־תִּכָּלְמִי כִּי לֹא תַחְפִּירִי כִּי בֹשֶׁת עֲלוּמַיִךְ תִּשְׁכָּחִי
וְחֶרְפַּת אַלְמְנוּתַיִךְ לֹא תִזְכְּרִי־עוֹד: כִּי בֹעֲלַיִךְ עֹשַׂיִךְ יהוה
צְבָאוֹת שְׁמוֹ וְגֹאֲלֵךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי כָל־הָאָרֶץ יִקָּרֵא:
כִּי־כְאִשָּׁה עֲזוּבָה וַעֲצוּבַת רוּחַ קְרָאָךְ יהוה וְאֵשֶׁת נְעוּרִים כִּי
תִמָּאֵס אָמַר אֱלֹהָיִךְ: בְּרֶגַע קָטֹן עֲזַבְתִּיךְ וּבְרַחֲמִים גְּדֹלִים
אֲקַבְּצֵךְ: בְּשֶׁצֶף קֶצֶף הִסְתַּרְתִּי פָנַי רֶגַע מִמֵּךְ וּבְחֶסֶד עוֹלָם
רִחַמְתִּיךְ אָמַר גֹּאֲלֵךְ יהוה: כִּי־מֵי נֹחַ זֹאת לִי
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מֵעֲבֹר מֵי־נֹחַ עוֹד עַל־הָאָרֶץ כֵּן נִשְׁבַּעְתִּי
מִקְּצֹף עָלַיִךְ וּמִגְּעַר־בָּךְ: כִּי הֶהָרִים יָמוּשׁוּ וְהַגְּבָעוֹת תִּמּוֹטֶנָה
וְחַסְדִּי מֵאִתֵּךְ לֹא יָמוּשׁ וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תָמוּט אָמַר
מְרַחֲמֵךְ יהוה: עֲנִיָּה סֹעֲרָה לֹא נֻחָמָה הִנֵּה
אֲנֹכִי מַרְבִּיץ בַּפּוּךְ אֲבָנַיִךְ וִיסַדְתִּיךְ בַּסַּפִּירִים: וְשַׂמְתִּי כַדְּכֹד
שִׁמְשֹׁתַיִךְ וּשְׁעָרַיִךְ לְאַבְנֵי אֶקְדָּח וְכָל־גְּבוּלֵךְ לְאַבְנֵי־חֵפֶץ:
וְכָל־בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יהוה וְרֹב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ: בְּצְדָקָה תִּכּוֹנָנִי רַחֲקִי
מֵעֹשֶׁק כִּי־לֹא תִירָאִי וּמִמְּחִתָּה כִּי לֹא־תִקְרַב אֵלָיִךְ: הֵן גּוֹר
יָגוּר אֵפֶס מֵאוֹתִי מִי־גָר אִתָּךְ עָלַיִךְ יִפּוֹל: הֵן אָנֹכִי בָּרָאתִי
חָרָשׁ נֹפֵחַ בְּאֵשׁ פָּחָם וּמוֹצִיא כְלִי לְמַעֲשֵׂהוּ וְאָנֹכִי בָּרָאתִי
מַשְׁחִית לְחַבֵּל: כָּל־כְּלִי יוּצַר עָלַיִךְ לֹא יִצְלָח וְכָל־לָשׁוֹן
תָּקוּם־אִתָּךְ לַמִּשְׁפָּט תַּרְשִׁיעִי זֹאת נַחֲלַת עַבְדֵי יהוה וּצִדְקָתָם
מֵאִתִּי נְאֻם־יהוה: הוֹי כָּל־צָמֵא לְכוּ לַמַּיִם
וַאֲשֶׁר אֵין־לוֹ כֶסֶף לְכוּ שִׁבְרוּ וֶאֱכֹלוּ וּלְכוּ שִׁבְרוּ בְּלוֹא־כֶסֶף
וּבְלוֹא מְחִיר יַיִן וְחָלָב: לָמָּה תִשְׁקְלוּ־כֶסֶף בְּלוֹא־לֶחֶם
וִיגִיעֲכֶם בְּלוֹא לְשָׂבְעָה שִׁמְעוּ שָׁמוֹעַ אֵלַי וֹאכְלוּ־טוֹב וְתִתְעַנַּג
בַּדֶּשֶׁן נַפְשְׁכֶם: הַטּוּ אָזְנְכֶם וּלְכוּ אֵלַי שִׁמְעוּ וְתִחְיֶה נַפְשְׁכֶם
וְאֶכְרְתָה לָכֶם בְּרִית עוֹלָם חַסְדֵי דָוִד הַנֶּאֱמָנִים: הֵן עֵד
לְאוּמִּים נְתַתִּיו נָגִיד וּמְצַוֶּה לְאֻמִּים: הֵן גּוֹי לֹא־תֵדַע תִּקְרָא
וְגוֹי לֹא־יָדְעוּךָ אֵלֶיךָ יָרוּצוּ לְמַעַן יהוה אֱלֹהֶיךָ וְלִקְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל כִּי פֵאֲרֶךָ:
דִּרְשׁוּ יהוה בְּהִמָּצְאוֹ קְרָאֻהוּ בְּהִיוֹתוֹ קָרוֹב: